

Література:

1. Кізіма Т. О. Фінанси домогосподарств: сучасна парадигма та доміанти розвитку: монографія. Київ: Знання, 2011. 431 с.
2. Суринов А. Е. Доходы населения: опыт количественных измерений. Москва : Финансы и статистика, 2000. 431 с.
3. Статистичний щорічник України за 2016 рік / Держ. служба статистики України. За ред. І.Є. Вернера. Київ, 2017. 611 с.
4. Економічний енциклопедичний словник: у 2 т. / за ред. С. В. Мочерного (відп. ред.) та ін. Т. 1. Львів: Світ, 2005. 573 с.
5. Малеева Т. Дифференциация доходов населения в условиях финансовой стабилизации. Социальная политика в период перехода к рынку: проблемы и решения : сб. ст. / под ред. А. Ослунда и М. Дмитриева. Москва: Моск. центр Карнеги, 1996.– 402 с.
6. Политика доходов и заработной платы: учебник / под ред. П. В. Савченко, Ю. П. Кокина. 2-е изд., перераб. и доп. Москва: Экономист, 2004. 389 с.
7. Финансы. Денежное обращение. Кредит: учебник для вузов. /Под ред. проф. Г. Б. Поляка. Москва: ЮНИТИ-ДАНА, 2003.

Гаврищак Степан Романович

ст. гр. ФУПОМ-22, THEU

Науковий керівник – к.е.н., доцент Савчук С.В.

СТРУКТУРА ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ДЕРЖАВИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Фінансові ресурси держави є головною складовою формування сучасних соціально-економічних процесів у суспільстві. Стан фінансових ресурсів держави має безпосередній взаємообумовлений вплив на функціонування національної економіки, темпи економічного зростання, рівень добробуту населення, розвиток виробничої і соціальної сфери тощо.

Питання функціонування фінансових ресурсів держави у своїх працях досліджували О. Бірман, О. Василик, Г. Вознюк, Т. Гуйда, І. Луніна, В. Опарін, К. Павлюк, М. Сичов, Т. Смовженко, П. Юхименко, П. Федосов, С. Юрій та інші, проте важливим залишається подальше дослідження формування і використання фінансових ресурсів держави в сучасних умовах трансформаційних перетворень.

Фінансові ресурси держави являють собою грошові нагромадження і доходи, які створюються у процесі розподілу і перерозподілу валового внутрішнього продукту й зосереджуються у відповідних фондах для забезпечення безперервності розширеного відтворення й задоволення інших суспільних потреб [3]. Таким чином, фінансові ресурси держави мають наступні характерні особливості [1, С. 435]:

— фінансові ресурси завжди мають певне джерело створення і певне цільове призначення;

— формування й використання фінансових ресурсів завжди має свою правову сторону і регламентується законодавчими та нормативними актами.

У структурі державних фінансових ресурсів, що представляє собою цілісну систему суспільних відносин, пов'язаних із формуванням, розподілом і використанням централізованих та децентралізованих фондів грошових коштів з метою виконання завдань і функцій держави, виділяють централізовані та децентралізовані фінансові ресурси. Централізовані фінансові ресурси формуються на рівні держави у процесі її фінансової діяльності, а децентралізовані – формуються на рівні підприємств, організацій, установ для забезпечення їх господарської діяльності [4].

Важливо зазначити, що до складу фінансових ресурсів держави входять ресурси всіх секторів економіки: державного сектору, підприємств, громадських організацій, приватного сектору [1, С. 436]. Структуру фінансових ресурсів доцільно розглядати у тісному зв'язку з вартісною структурою валового внутрішнього продукту за джерелами утворення або напрямками використання. Завдяки такому розгляду стає можливим визначити рівень використання фінансових ресурсів у розподільчих процесах; дати характеристику ефективності функціонування фінансового механізму; прослідкувати рух кожної складової частини фінансових ресурсів [1, С. 436].

Ефективне використання фінансових ресурсів держави є об'єктивною вимогою забезпечення стратегічних завдань держави щодо економічного зростання. Необхідно, щоб застосування наявного ресурсного потенціалу було системним, опиралося на адекватний організаційно-управлінський механізм і враховувало конкретні завдання і можливості поточного періоду [2].

Останніми роками спостерігається тенденція до зменшення видатків на державні капіталовкладення, що є важливою проблемою у сфері функціонування фінансових ресурсів держави. Це спричинює наступні негативні наслідки [2]:

— «консервується» застарілий технологічний базис національної економіки, її сировинна спеціалізація і затратний характер. У середньостроковій перспективі результатом може стати відносне скорочення ресурсів на цілі нагромадження й модернізацію виробництва, а як наслідок – уповільнення динаміки економічного зростання;

— збільшується навантаження на видаткову частину державного бюджету в умовах необхідності підтримання завищених соціальних стандартів. Невиправдані темпи підвищення мінімальної заробітної плати та пенсій роблять баланси відповідних фондів від'ємними, що потребує додаткових коштів для їх покриття;

— зростання обсягу зовнішніх запозичень як на державному, так і на приватному рівнях збільшує залежність національної економіки від зовнішньоекономічних чинників, відволікає значні фінансові ресурси на покриття боргу замість їхнього використання на цілі розвитку національного виробництва.

Отже, з метою вирішення існуючих проблем функціонування фінансових ресурсів держави доцільно удосконалювати існуючі інструменти й механізми зростання обсягів фінансових ресурсів та модернізувати процеси розподілу і перерозподілу фінансових ресурсів держави з метою оптимізації та забезпечення соціально-економічного розвитку держави.

Література:

1. Александрова М. Фінансові ресурси, підходи до розуміння та визначення. Вісник ЖДТУ. 2007. № 1 (39). С. 434 – 438.

2. Григорівський О. В. Фінансові ресурси держави, проблеми та шляхи покращення їх використання. URL: http://www.rusnauka.com/16_ADEN_2010/Economics/68203.doc.htm.

3. Павлюк К. В. Фінансові ресурси держави: монографія. К.: “НІОС”, 1997. 176 с.

4. Теорія фінансів: підручник / за заг. ред. В. М. Федосова, С. І. Юрія. К.: Центр учбової літератури, 2010. 576 с.

Гусак Тетяна Ярославівна

ст. гр. ФУПОМ-21, ТНЕУ

Науковий керівник – к.е.н., доцент Сидор І.П.

ВИДАТКИ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ НА РОЗВИТОК ПАЛИВНО -ЕНЕРГЕТИЧНОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ

Паливно – енергетичний комплекс України (ПЕК) є базисом для розвитку національної економіки, він складається з електроенергетики та паливної промисловості. Навколо об’єктів комплексу утворюються промислові центри і транспортні вузли, що зумовлюють територіальну організацію національного господарства. Проблеми, що виникають у ПЕК, негативно впливають практично на усі види економічної діяльності, адже ПЕК є одним зі стратегічно важливих комплексів, від якого залежить національна безпека держави.

Для вирішення проблем потрібні значні кошти, які виділяються державою. Видатки Державного бюджету на паливно-енергетичний комплекс спрямовуються на фінансування вугільної галузі та інших галузей з видобутку твердого палива, електроенергетичної галузі та інших галузей паливно-енергетичного комплексу.

Розглянемо динаміку зміни та структури таких видатків за 2014 – 2016 роки та планові показники 2017 року із урахуванням внесених змін (див. табл. 1). За даний період такі видатки зазнали значних змін, так у 2014